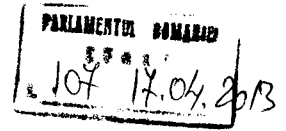




GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

454
05.04.2013



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.230 din 6 iulie 2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari*, inițiată de domnul deputat Kerekes Károly - Grupul parlamentar al UDMR (Bp. 37/2013).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 35 alin. (2) din *Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că asociația de proprietari va putea să angajeze persoane fizice fie prin încheierea unui contract individual de muncă fie prin *contract civil*, conform celor stabilite prin negociere directă (*în prezent, forma de angajare este numai contractul individual de muncă.*)

Conform *Expunerii de motive*, rațiunea creării posibilității încheierii unor convenții civile rezidă în faptul că anumite activități administrative prestate în cadrul asociațiilor sunt ocazionale, nu au un volum semnificativ și nu sunt cu caracter permanent. Totodată, rezultă că este lăsată la aprecierea asociației modalitatea de angajare a persoanelor care prestează activități în cadrul asociațiilor, în funcție de volumul de activitate și de periodicitatea acestora.

II. Observații

1. Menționăm faptul că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii*, Codul muncii se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.

În temeiul prevederilor legale în vigoare, pentru prestarea unei activități legate de dobândirea calității de salariat este necesar a fi încheiat un contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, pe durată nedeterminată sau determinată.

Astfel, Codul muncii asigură cadrul general aplicabil tuturor domeniilor de activitate, iar dispozițiile caracteristice, specifice fiecărui domeniu, sunt stabilite prin legi speciale.

În consecință, pentru prestarea unei munci, indiferent de mărimea fracțiunii de normă, urmează a se încheia un contract individual de muncă.

Pentru prestarea unor activități întâmplătoare sau ocazionale există posibilitatea încheierii unui contract în condițiile Codului civil.

2. Semnalăm faptul că inițiativa legislativă nu mai distinge cu privire la criteriile în funcție de care se pot încheia convenții civile, așa cum prevede *Expunerea de motive*.

Încheierea unui contract civil de prestări servicii cu o persoană fizică poate avea loc numai în cazul activităților accidentale, ocazionale, fără a fi repetitive și fără a avea caracterul unei activități dependente, permanente, potrivit art.7 alin. (1) pct. 2 din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

Ori de câte ori persoana fizică efectuează o prestație pentru un beneficiar persoană fizică sau juridică în mod accidental, întâmplător, fără repetitivitate vor fi aplicabile dispozițiile Codului civil, putând fi încheiate contracte civile.

În acest sens, problema se va pune în identificarea caracterului dependent sau independent al activității desfășurate în funcție de care se va încheia un contract individual de muncă sau un contract civil de prestări servicii.

Potrivit art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din *Legea nr. 571/2003*, activitatea desfășurată în baza contractului civil poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin una dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi:

atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire a acestora, locul desfășurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit folosește exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă sau altele asemenea și contribuie cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, precum și alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

Față de prevederile legale menționate, apreciem că pot fi încheiate contracte civile de prestări servicii, conform Codului civil, în cazul activităților accidentale, ocazionale, fără a fi repetitive și fără să aibă caracterul unei activități dependente, permanente conform art. 7 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 571/2003.

Prin urmare, Codul civil reglementează condițiile generale legale pentru încheierea unui contract civil și regimul juridic al acestuia.

3. Prin inițiativa legislativă s-a prevăzut în mod expres posibilitatea asociației de a opta între încheierea unui contract individual de muncă sau convenție civilă, fără a se stabili un tratament fiscal, fapt pentru care, în aprecierea noastră, aceste dispoziții ar trebui completate cu dispozițiile Legii nr.571/2003.

Ținând seama de reglementarea propusă, apreciem că, indiferent de actul juridic încheiat, organul fiscal, în virtutea rolului său activ, poate reconsidera activitatea ca fiind activitate dependentă, dacă îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la art.7 alin.(1) pct.2.1 din Codul fiscal.

De asemenea, menționăm că potrivit pct.2.2. al art.7 alin.(1) din același act normativ „*În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalulate și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit*”.

Cu titlu de exemplu, arătăm că într-o speță similară, având ca obiect convențiile civile încheiate de sportivi profesioniști cu structuri sportive în temeiul art.14 alin.(2) din *Legea educației fizice și sportului nr.69/2000*,

cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3318/2010, a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantă (clubul sportiv), prin care s-a solicitat anularea actelor administrativ-fiscale prin care s-au calculat contribuțiile sociale obligatorii.


Astfel, Curtea a reținut, în considerentele care au stat la baza emiterii hotărârii, faptul că Legea nr.69/2000 nu reprezintă lege specială în raport de Legea nr.571/2003 și, în consecință, indiferent de actul juridic încheiat de clubul de fotbal cu sportivii profesioniști, veniturile realizate de aceștia dintr-o activitate dependentă sunt de natură salarială și supuse regimului fiscal prevăzut de lege pentru toate celelalte venituri din salarii și asimilate salariilor.

4. În opinia noastră, apreciem că este posibilă încheierea unor contracte civile, pentru prestarea unor activități întâmplătoare sau ocazionale, care excedează raporturilor de muncă, cu condiția respectării dispozițiilor Legii nr. 571/2003.

Așadar, nimic nu se opune ca pentru prestarea unor activități întâmplătoare sau ocazionale, care excedează raporturilor de muncă, să fie încheiate contracte civile, asociația de proprietari având posibilitatea să aprecieze în funcție de natura activității, încheierea unui contract individual de muncă sau a unui contract civil.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stîmă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**